

met olli et mul iggapääw firjade ja pabberi. tegu olli teggemist.) Se olli mul jubba viis, et kui keik enne lounat kibbedaste ollin tööd teinud, siis peale louna sõma pole tundi muido afnast wälja watasin ja nenda omma meelt jahhutasin. Ka seski fortteris kuhu hiljoti ollin läinud, teggin nenda. Kui sealt wälja watasin, olli nago osleks kegi mulle ütelnud, et üllespiddi piddin watama. Mis seál siis olli? Ülle ulitsa ühhes majas kolmanda forra peál olli aken lahti ja sealt paistis ühhe meesterahwa pea. Wataja nägo olli kahwatand, silmad aukus, et kül alles norepärralinne arwata. Ja sedda olli iggapääw selsammal alal nähha. Mis se innimenne wahtis? Se panni mind iggaford mõtlema. Ei ma moista räkida, kuidas selle innimesse kahwatand näggo mind waewas.

Et mo fortter mitte mo tahtmissee járrele ei olnud, otssin uut forttert; siis näggin ses maias, kus se kahwatand näoga mees olli, akna peál firja, et seál üks fortter üri peale pakkutafse. Läksin sisse, agga se fortter olli

jubba ärta üritud, kirri olli veel unnustusse pähhā akna peale jänud. Sealt läksin teise forra peale fulama, agga seál olli sesamma luggu. Innimesed ollid seál lahked ja ütlesid, et kolmandama forra peál üks kammer tühhi. Mul polnud kül mitte himmo ni förges ellada, agga need head innimesed andsid wägga nõu ja ütlesid, et seál üks flawveri teggia ellab, mollemad wägga head innimesed — need tahtsid omma üri fergitusseks teise kambri üri peale anda.

„Kas se ehk sesamma peaks ollema, — kes igga lõuna afnast wälja watab?” küsissin minna. „Jah vist sesamma”, ütlesid head innimesed. Se ta ainus lohhutaminne: ta teeb ööd ja páwad tööd, siiski saab waevalt omma pisukesse perrele iggapäälast pallofest.

Ma läksin üllesse; jubba ukse peál tuli üks noor naesterahwas, piisuke laps kae peál, mo wasto, viis mind teisest uksest ühte pisukesse kambri ja passus kohhe, et kui ma